

които управлявали българското княжество отгатакъ рѣката Дунавъ сж събирателни думи, които се превеждатъ отъ семитскитѣ езици. Първиятъ царь, който управлявалъ отъ другата страна на Дунава е билъ Авитохолъ, който живѣлъ 300 години. Тая дума е отъ Авит—баща, основателъ — Охолъ — съ значение за родъ, селище, домъ, жилище. — Основателитѣ на рода. Така сжщо и Ирникъ, който управлявалъ 150 години е събирателно „Крепкитѣ мъже“. А въ думата „вихтунъ“ ние виждаме, еврейската дума женитба и затова българскиятъ царь Кормисошъ „измѣни родъ Доуловъ рекше вихтунъ“ — чрезъ женидба.

Освенъ при тоя случай, еврейскиятъ езикъ е билъ употребенъ при надписитѣ върху намѣренитѣ около Наги Санъ-Миклошъ — въ Унгария, златни сждове, които г. М. Димитровъ за първи пжтъ разчита найприемливо и критически и ги смѣта като златни сждове отъ гробницата на Царь Аспарухъ. Всички учени, които се опитваха да разчетатъ надписитѣ сж дали пълни доказателства, че текстоветѣ сж най-смислени, ако се разчитатъ съ езика на еврейската писменостъ.

Всички тия случаи, които се явяватъ като установена езикова и писмена връзка между евреи и българи ни застава да потърсимъ отъ кога именно датиратъ тия връзки и защо именно българитѣ, които се смѣтатъ отъ всички чужди и наши автори за пришълци отъ Монголия, ще употребяватъ езикъ отъ еврейската симитска група.

Хуни и българи

Какъвъ народъ сж българитѣ? На тоя въпросъ историята ни отговаря: — *Българитѣ сж хуни*. Отъ кжде идатъ хунитѣ? Отъ къмъ Китай ли или отъ Мала-Азия? И на тия въпроси отговаряме: тѣ идатъ отъ Мала-Азия.

Въ тѣй наречения Бихтунски надписъ разчетенъ отъ Съръ Х. Равилсонъ, персийскиятъ царь Дарий изброява областитѣ (сатрапиитѣ) надъ които той е царувалъ, споменава между севернитѣ: Сапарта, Иуна, Армения и Кападокия. Хазарскиятъ ханъ Иосифъ въ писмото си до рави Хаздея въ Испания, нарича българитѣ съ названието УННТР, което има значение — УН-СЛЪНЦЕ; НТР — оброкъ, посвещение или народъ посветенъ на слънцето. Сжщото значение иматъ названията УНГ-АРЪ, БЛГ-АР, УТИ-ГУРЪ, УНИ-ГОН-ДУРЪ, КУТР-ГУРЪ и пр.

Явява се отъ това, че сатрапията Иуна е била населена съ Унитѣ българи, които били наричани отъ нѣкои историци Пафлагони. А такъвъ народъ Пафлагони сж се наричали дори до 1572 г. българитѣ, които предъ Полския историкъ Стрийковски ¹⁾, който посетилъ България, споменovali нѣко-

¹⁾ Хроника полска, 1572 г.